

bedseksamen ikke har kunnet opnaa, og saa mente Kommissionen, og det samme gaar ogsaa Lovforslaget ud paa, at en saaledes uddannet Læge skulde være kompetent til at overtage en Stilling som Embedslæge her i Landet. Hvorledes denne Eksamen skal ordnes, maa afgøres ad administrativ Vej.

Jeg glemte under den korte Omtale af § 1 at nævne en Ting, som dog er Opmærksomhed værd. I hver Kreds ansættes der en Kredslæge, men der føjes til, at indenfor hvert Amt er en af Kredslægerne Amtskredslæge efter Justitsministerens Bestemmelse. Medicinalkommissionen havde i sin Tid foreslaaet, at den Kredslæge, som boede i samme By som Amtmanden, skulde være Amtskredslæge, skulde være Amtmandens og Amtsrådets Raadgiver i Sager, som faldt ind under hans Omraade, og at hans Betænkning altid skulde indhentes, naar det gjaldt Sager, som havde med Lægevidenskaben at gøre, men ellers var denne Amtskredslæge ingenlunde de øvrige Embedslægers overordnede. Efter Lovforslaget, som det foreligger her, forekommer det mig, at denne Amtskredslæge har faaet en noget anden Stilling, thi i § 4, 3die Stykke, ser man, at denne Mand foruden at være Medlem af Oversundhedskommissionen, hvad der er naturligt, i alle Embedsforhold danner et Mellemlid mellem Amtets øvrige Kredslæger og Sundhedsstyrelsen. Dette Mellemlid havde Medicinalkommissionen i sin Tid anset for unødvendigt, idet man fra den Side ønskede, at alle Kredslæger skulde være sideordnede. Efter Lovforslaget skal den nye Amtskredslæge være et Mellemlid mellem Kredslægerne og Sundhedsstyrelsen. Endvidere hedder det, at han skal føre Overtilsyn med samtlige i §§ 5—12 omhandlede Forhold. At han skal gøre det i Overensstemmelse med en Instruks, som udfærdiges af Justitsministeren, er jo ganske naturligt. Men han bliver paa den Maade efter mit Skøn ikke de øvrige Kredslægers Ligemand i det Amt, hvor han bor, han bliver efter mit Skøn deres overordnede, naar han skal føre Tilsyn med de i §§ 5—12 omhandlede Forhold, idet disse Paragraffer netop indeholder, hvad de almindelige Kredslæger skal tage sig af, og hvad Amtskredslægen derefter ifølge Lovforslaget skal føre Overtilsyn med. Jeg nærer nogen Betænkelighed derved. Jeg tror, det f. Eks. ikke er heldigt, at Kredslægerne ved, at de kan sløje lidt af — jeg siger ikke, de gør det —, forinden de bliver

meldt til Sundhedsstyrelsen, idet de nok af deres overordnede i Amtets Hovedstad i Tide faar en lille Paamindelse om at udøve deres Gerning tilfredsstillende. Ogsaa andre Hensyn kan gøre det mindre heldigt at træffe den omtalte Ordning, men jeg skal paa nærværende Tidspunkt ikke udtale mig nærmere derom.

Endvidere skal Amtskredslægen efter Lovforslaget samle og bearbejde alt det statistiske Materiale, som fremkommer fra de øvrige Kredslæger og fra de praktiserende Læger. For dette Arbejde skal han i Henhold til § 15 oppebære 800 Kr. mere, end Medicinalkommissionen havde foreslaaet, idet han efter Medicinalkommissionens Forslag skulde have 800 Kr. i Tillæg som Amtskredslæge, men efter Lovforslaget skal han have 1,600 Kr. Man mener, at det statistiske Materiale vil blive bedre bearbejdet paa denne Maade, inden det bliver indsendt til Sundhedsstyrelsens Kontor. Det er muligt, jeg tør ikke bestride det. Men at det skulde blive billigere end direkte at indsende Materialet til Sundhedsstyrelsens Kontor til Bearbejdelse der, turde være adskillig Tvivl underkastet. Thi naar vi har 18 Amtskredslæger, som for dette Arbejde skal have 800 Kr. hver, bliver det 14,400 Kr. aarlig, og for disse Penge føler jeg mig overbevist om, at Arbejdet kan gøres inde i det statistiske Kontor, som sorterer under Sundhedsstyrelsen. Om, hvorvidt Arbejdet muligvis vil blive gjort bedre paa den foreslaaede Maade, tør jeg, som sagt, ikke udtale mig.

I §§ 5—12 behandles alle de Forhold, som skal sortere under Embedslægerne. Jeg skal ikke her komme ind derpaa, det vilde være ret overflødig. Jeg skal kun betone, at Embedslægernes Virksomhed bliver af en anden Art end den, som de nuværende Distriktslæger har, og hvad der for mig har størst Betydning, er, at disse Embedslæger aldrig bliver andet end Befolkningens Raadgivere. De kan ikke — hverken efter Lovforslaget eller efter Medicinalkommissionens Forslag — blive en Slags Politi overfor Befolkningen, men de bliver Befolkningens Raadgivere i disse Medicinalsager. At dette er blevet bibeholdt i Lovforslaget, siger jeg Tak for.

Jeg gaar saa over til kortelig at omtale Lønningsbestemmelserne. Det maa indrømmes, at de Lønninger, som de nuværende Embedslæger oppebærer, er middelalderlige. Naar man byder en Distriktslæge 800 i Løn for hans Virksomhed, er det alt for lidt. Ganske vist er der for-